ΗΘΕΣΣΑΛΙΑ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΤΟΣ 24ον — Αριθ. 7461 (Ι) ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΡΙΖΟΣ (Ι) ΒΟΛΟΣ ΤΡΙΤΗ 20 Σεπτεμβρίου 1922

ΘΕΣΣΑΛΙΑ — ΒΟΛΟΥ
Βιβλιοθήκη Βουλής
Αθήνας

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΥΜΑ

Την φθινοπωρινήν ἡρεμίαν τοῦ λιμένος μας ἠλθε χθὲς νὰ ταράξῃ ἕνα μεγάλο μαῦρο κῦμα, κῦμα συμφορᾶς. Ἐμπήκε μέσα καὶ ἐξέσπασεν ὕστερα εἰς τὴν παραλίαν ἀπὸ ὅπου ἐξεχύθη εἰς ὅλην τὴν πόλιν. Καὶ ἔνα αἰσθημα ὑπερόχθης φρίκης, ἀπεριγράπτου συγκινήσεως ἀλλὰ καὶ ὀργῆς τρομερᾶς συνεκλόνισε τοὺς πάντας.

Τὸ μαῦρον αὐτὸ κῦμα μᾶς τὸ ἀπέστειλεν ἡ ἀνείκεια τοῦ Αἰγαίου ἀκτή. Ἀπατε λεῖτο ἀπὸ τὰ τραγικὰ θύματα τῆς φρικτῆς μικρασιατικῆς συμφορᾶς, ἀπὸ τὰ φλιβερὰ αὐτὰ ναυάγια τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐβάσανα ἐξέβρασε καὶ εἰς τὴν παραλίαν μας. Ὑπὲρ τοὺς δέκα χιλιάδας πρόσφυγας ἐφθασαν χθὲς ἐδῶ, ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ ἔχουν πλημμυρίσει ὅλα τὰ νησιὰ καὶ ὅλοι οἱ πλησιέστεροι καὶ κυριώτεροι αἰγιαλοπελαγικοὶ λιμένες. Καὶ εἶναι ἀβεβὴ ἡ πρώτη φουρνιὰ ποὺ παρηλθε. Θὰ τὴν ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλες, ὅστε ὑπολογίζεται, ὅτι περὶ τοὺς πενήντα χιλιάδες πρόσφυγες θὰ περάσουν ἀπὸ τὸν λιμένα μας διὰ νὰ ζητήσουν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καταφύγιον.

Τὸ θέαμα τῶν θλιβερῶν αὐτῶν θυμάτων τῆς φρικτῆς καταστροφῆς ἐκάρδιασε τὴν ψυχὴν τοῦ καθενός. Ἀπεβιβάζοντο καὶ ἐκτυρωκοποῦντο, ἀπεβιβάζοντο καὶ ἐφιλοῦσαν τὸ χῶμα. Ἀπεβιβάζοντο καὶ ἄλλοι θλιμμένοι, ἄλλοι χαμογελοῦσαν μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐκαλεῖτο αὐτὰ ἀπεφύγετα μαρτύριά των ποὺ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα ἔζησαν. Καὶ ἐπλημμύριζε τὸ κεφαλόσαλαο, ἐπλημμύριζεν ἡ παραλία καὶ ἀπ' ἄκρη ἄκρη ἐξεχύνοντο τὰ ἀνθρώπινα αὐτὰ κύματα, κύματα συμφορᾶς καὶ ἀπογνώσεως, ἀλλὰ καὶ κύματα ἀποτελοῦνται τὸ τρομερὸν «ΚΑΤΗΓΟΡΩ» εἰς τοὺς δρόμους πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς πόλεως. Καὶ ἤχησε ὁ ἀλληγορισμὸς αὐτὸς ποὺ εἶχεν ἀπολληθῇ ἀποιείκια, ὁ ἑλληνισμὸς διὰ τὸν ὁ ποῖον ἐλέγθησαν τὰ «ἐλπαδε» καὶ οἱ «πομπεραγοὶ» καὶ ξυπνῆσῃ τοὺς κοιμωμένους, νὰ διάξῃ τοὺς ἀγνοοῦντας, νὰ καυτηριάσῃ μὲ τὴν φλιβερὰν μὲν ἀλλ' ἐπιβλητικωτάτην ἐφαρμογὴν τῶν τοῦς δημίους τοῦ.

Κάθε οἰκογένεια, κάθε ἄτομον ἀπὸ τοὺς πρόσφυγας αὐτοὺς ἀπετέλει καὶ μίαν τραγῳδίαν, ἕνα σπαραγμόν, ἕνα πένθος. Ἄλλοι εἶδαν μπρὸς σὰ μάτια τοὺς τοὺς Τούρκους νὰ τοὺς σφάζουν τοὺς δικούς τοὺς, ἄλλοι νὰ τοὺς παίρνουν αἰχμαλώτους, ἄλλοι νὰ κορίτσια των νὰ τὰ ἁρπάζουν οἱ Τοῦρκοι γιὰ τὰ χαρέμια τους καὶ ἄλοι τους ἀνεξαιρέτως εἶδαν μὲ τὰ μάτια τὴν γενικὴν καταστροφὴν σπιτιῶν, περιουσιῶν, ὁλοκλήρου ζωῆς καὶ ὑπάρξεως μέσα εἰς τὰς τραγικὰς δηείνας φλόγας τῆς σκοπιαζῆς ποὺ ὡς ἀπικήδειος λαμπὰς ἐφώτιζε τὸ πτῶμα τοῦ ἱστορικοῦ ἑλληνισμοῦ μαζὶ μὲ τὸ πτῶμα τῆς τιμῆς τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τριακοσίας χιλιάδας ἀνέρχονται οἱ πρόσφυγες ποὺ μεταφέρονται ἀπὸ τὴν Σμύρνην καὶ τὰ νέρμὲ καὶ ἄλλαι διακόσιαι χιλιάδες εἶναι οἱ πρόσφυγες τῆς βορείου Μικρᾶς Ἀσίας ποὺ περνάνε στὴ Θράκη. Προσθέσατε εἰς αὐτοὺς τὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας τῶν σφαγέντων, προσθέσατε ὅλους τοὺς ἄνδρας ἀπὸ 18—45 ἐτῶν ποὺ οἱ Τοῦρκοι τοὺς κρατοῦν καὶ τοὺς ἐκτοπίζουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅπου τοὺς ἐξοντώνουν διὰ τοῦ «λευκοῦ θανάτου», προσθέσατε εἰς αὐτὰ καὶ τὸ ὅτι τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ στρατοῦ μας ὅλ. περὶ τὰς 70 χιλιάδας ἀπετελεῖτο ἀπὸ μικρασιάτας καὶ ἐλάτε κατόπιν νὰ μᾶς εἰπῆτε ἂν τὸ ἄλφον τῆς ἐθνομόλεως ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ὅλου αὐτοῦ τοῦ ἑλληνισμοῦ, μαζὶ μὲ τὴν κάτεκστροφὴν τοῦ ἑλληνισμοῦ τοῦ Κευνάσου καὶ τοῦ Πόντου, μαζὶ μὲ τὴν καταστροφὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, καὶ ὅπερ τὸ χειρότερον, μαζὶ μὲ τὴν καταστροφὴν τῆς ἑλληνικῆς τιμῆς μέσα εἰς τὸν βοῦρκον ἐσχάτης κατακτήσης.

Ἀλλ' ἂς ἀφίσωμεν ἔλα αὐτά, ἀφ' ὅσον ἡ ἀπανάστασις τὰ ἐκαθάρισεν, τὰ ἔσβησεν, τὰ ἔρριξε πλέον εἰς τὸ παρελθόν καὶ ἂς πνίξωμεν κάθε μας ἄλγος ἐμπρὸς εἰς τὰς ἐπιταγὰς τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης. Ἂς κεριοριοσθῶμεν πόνον νὰ διακηρύξωμεν ἕνα, Ὅτι μόλις χθὲς ἀρχισαν νὰ ἀντιλαμβάνωνται οἱ ἀγονοῦντες εἰς τὴν πόλιν μας τὶ ἦτο Μικρὰ Ἀσία. Μόλις χθὲς, οἱ πλανώμενοι ἀπὸ τὴν ἄγνοιαν εἶδαν ὅτι ἡ Μικρὰ Ἀσία ἦτο μία ἄλλη ὁλόκληρος Ἑλλὰς μὲ ἑκατομμύρια Ἑλλήνων μὲ ζωτικότητα μοναδικήν, μὲ πολιτισμὸν καὶ οἰκονομικὴν εὐδαίμον ἀξιοζήλευτον. Μόλις χθὲς τὸ ἀντελήφθησαν αὐτὸ καὶ μαζὶ μὲ τὸ ἀδικρυ ποὺ ἔχυσαν ἠσθάνθησαν τὸν πόνον διὰ τὴν συμφορὰν πολὺ μεγαλύτερον διότι ἔχασαν πράγμα ποὺ δὲν τὸ εἶχαν ποτὲ φαντασθῆ.

Τὶ τὸ ὄφελος ὅμως; Τὸ μαῦρο κῦμα τῆς συμφορᾶς ἐξαπολυθεὶ νὰ ἐχεχνέται καὶ νὰ πλημμυρίζῃ τὴν Ἑλλάδα ὁλόκληρον.

Ἂς σκύψωμεν ἐπάνω του καὶ ἂς προσπαθήσωμεν νὰ γλυκάνωμεν ὅσον εἰμπορεῖ, ὅσον εἶνε δυνατὸν τὸν πόνον του.

Τ. ΟΙΚ.

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΠΡΟΣΟΧΗ - ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἐπάρχουν Σουτζοῦκ καὶ εἰς τὴν πόλιν μας πολλοὶ θρῶποι, ὀχρεῖε ὑποκείμενε μὴ ἔχοντα ἱερὸν κεὶ ὅσον ποὺ ἐξόντωνε τὰ σπίτια σας καὶ ἐκμεταλλεύοῦν πέρνοντάς σας τὴς ἐλάχιστες τουρκικὲς λίρες ποὺ σᾶς πάμπανεν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 15,10 καὶ 8 ἀκόμη δραχμῶν. Θρησκεύετε μὴ σᾶς γελάσουν ὅσοι δὲν γελαστήκατε. Ἢ ἀξία τῆς τουρκικῆς λίρας μὲ τὴν τιμὴν ποὺ κανονίστουμε εἶνε ἕνα δρ. 18,50 καὶ Τρόπαξις ἢ «Ἐθνικὴ» καὶ ἢ «Ἐμπορικὴ» σᾶς τὰς ἔξῃρ γυρώνει ἀμέσως. Ἢ τιμὴ μὲ λόσα τῆς ἐλευθέρας ἀγορᾶς εἶνε κατὰ τι μεγαλυτέρη.

Προσέξτε ἐπομένως νὰ μὴ σᾶς γελάσουν τὰ κατέρματα ποὺ σᾶν ὁρτεκ σᾶς περιστηγεῖοῦν μὴ σεβόμενοι τὴ δυστυχία σας. Ὅσον ἀφορᾷ αὐτοὺς ποὺ ἐγέλασαν καὶ σᾶς ἐπῆραν τὶς λίρες κ τὸ μαρτυρῶν ἀπὸ σᾶς νὰ τοὺς κατεγγεῖ-ετε καὶ θὰ πλυρωθοῦν πανάκι ἐδῶ τὴν ἐξαιρετικήν τους. Δεῦτε πλὴν τῆς τιμοῦιας ποὺ τοὺς πεοιείνει θὰ βάλλωμε καὶ τὸ ὀνόματά τους σὲ μεγάλο πίνακα στὴν ἐφημερίδα. νὰ τοὺς σιγμανεῖσωμε. Ἔτσι ποὺ κάνει τίμιος ἄνθρωπος νὰ μὴ συναλλάσσεται μαζύ τους, γιατί τέοιτε παλιόκαλλα πᾶ δὲ ξεχνοῦν τέοιοια διαγνῶ πρέπει νὰ τσακίζονται.

Ἐξοσοχὴ λοιπὸν πρόσφυγες. Κόσο ἀπὸ διαχ. 15 καὶ 150 λεπτὰ μὴν ἐξαγοραζόνεστε τὶς λίρες σας. Ἢ γνέετε στὴ τρόπαξις καὶ θὰ σᾶς τὶς ἐξαγοραγόνουν.

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΚΡΟΚΙΔΑΣ

Ὁ ἀνουργὸς τῶν Ἐκστερεκῶν κῆς Ἀναστασάκεως, ἢ καὶ πρεσαρινὸς σφαξίας τοῦ ἐ κουρνιοῦ συμβουλίου, εἶνε ἕα χαριεστὴ πολιτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμία.

Ἐπεφθὲς τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος ἐυδρίωσεν πάντοτε εἰς τὰς πρώτας γραμμὰς τῆς πολιτικῆς καὶ καὶ τῆς ἐπιστήμης λόγῳ τῶν προσόντων του.

Βαθὺς νομικὸς, ἱστορικὸς ἐγκύκλιος εἰς τὴ Ἐπιστημὴν δίκαιον, ἐπανειλημμένως ἐφέρεσε διὰ τὴν θέσιν τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου ἀπὸ τὴν φήμην. Δὲν ἔγινεν ὅμως, ὄχι διότι ὀνηθεὶς τις ἀνόσεος αὐτοῦ, ἀλλὰ διότι κατὰ δὲν ἠσχολήθη παρεκενεῖνον ἐξεύρεσμα δι' ἐκυεῦν.

Εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπεφέθη μᾶλον πιεζόκενος ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς του καὶ ἀπὸ ἄλλους πολιτικοὺς, εἰ ἀποῖοι ὑπολογίζει ἐπὶ τὴν ἀπόλυψιν, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῶν ἐγγεκῶν ἐπὶ τὴν ἐπιστήμη τοῦ πρόσωπόν του ἢ ἰδιοτέρα του ἐπαρχία τῆς Κεφαλληνίας, παρὰ ἐκ φιλοδοξίας.

Διὰ αὐτὸ ὁς πολιτικὸς παρέγων εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ἀνάνοτε ἐπιδιωσαρόῃ καὶ ὡς ἀρχηγὸς τοιοῦτον πάντοτε ἀνῆρξε ἐπαυδιόστατος, θρασμβευνιὰς ἐκι τυγχάνον.

Ἠρόπιστε νὰ ἐοεχοσῇ μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερίδων πάντοτε, ὅφ' τὴς ἐξέλιψιν ἐ μεγαλυτέρας, ὅπως ἡ γλαφυρὰ, ἡ θαυμασία, ἡ πεπόιμιος μετάφρασις τοῦ περιοτνφου Περὶ Πολιτικῆς Οἰκονομίας ἔργου τοῦ Βαρόλου Γίδε, ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς ἐπιστημονικὰς ἐργασίας τοῦ διαπρεποῦς νομικοῦ καὶ οἰκονομολόγου.

Ἡ ἀνεγρεθεῖσα ἐν ὑπεραίᾳ προσπαθείᾳ Πικρῆς περιμένει ἀπὸ τὴν σύνεκν καὶ τὴν ἀναφιοβήτητον πολιτικὴν τοῦ κ. Κρονιδᾶ ἐχρηστόκηρα τὴν δημοσιεύσιν τῶν ἐσυγκεστέρων ἡμερῶν, ἂς προσδοκῶμεν ἀνασκάνεγες ἐκ νεκρῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΕΣ

Τὸ φτινόκωρον ἐφθεσε. Τὰ κεφοβάνια τῶν Ἀμερικανῶν περιηγήτων, τὰ ἀποῖοξέπόμενα τὸ κολκαῖρί των εἰς τὴν Ἑλλάτιον, κὴν Ἀσοτίαν καὶ τὴν Ἀλβανίαν, κὴν Εὐρώπην, ἀοχίζουν νὰ σπορέοῦν πάλιν εἰς τὸ Παρίσι. Ἀπ' ἐδῶ δὲ ξεκινήσουν ὅλὰ τὰ ταξεῖδι τῆς ἀεστρομῆς μέφ Χερβούγκου, Σουθαμπτόν καὶ Ν. Ὑόρκης. Ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν τὶ σμήνη αὐτὰ ἐοῦν ὅα κατανεηθοῦν εἰς τὸ Σικάγον, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὸ Μίλγουκκὶ καὶ τὴν Κοννεκτικούτην περιποιβάζεων εἰς τὸ βιολβάρτα. Καὶ ἐπειδὴ φτεσιὰ δὲν ἐπίκουν καὶ τὴ Ἀγγλοι, νομίζει πανείς ὅτι τὸ Παρίσι ἔγνε κρατεῦσσα τῆς... Ἀγγλοσαξωνίας.

Εἰς τὴν πολυκοσμόκεον ἐδὲν Ρεβοῦλ κοὶ τὴν λεσοῦρον τῆς Ὀπερας τὰ ἐστιατόρια τῶν Ἀμερικανῶν Πορβὶ ἐκίκαι ἐδὲν ἀκόμη εἰς τὴν θέλεσεν καὶ τὴς λουτρόκοῦλες, — εἰ Γαλλὲς δὲ βιβλίτεδες εἶνε σπανιότατοι. Μία εἰς τὰς δέκα. Αἱ ἄλλαι εἶνε κοιόνιε τοῦς ἔκστοῦν Ἀμερικανίδες. Τὸ ἀπὸ τὸ πλέκτρον δὲ δεσπεκνίδες.

Ἢ Ἀμερικανὶς εἶμε ὅτως τὴν βλάπτει κεηνὴς τοῦλάρατον εἰς τὸ Παρίσι, — εἶνε ὁν παρδέδον καὶ ἀβιοπαίρεον. Μὲ τὴν Ἀγγλίδα δὲν ἔχει κοιόμον ἐχεῖον ἀμπιτέτον.

Ἐν πρωτεῖοι ἐσοεβῆκεν ἀοιλίαι καὶ ἐν ἔγκι φοῦρι σπολήν. Πρόκαιοι κεφὶ ἐδὲ ἐς βοῦ generis τινὲ ἐ γ. γ. φεῦμπτος κοφέ, κορδοπδοῦ ἢ ἐμοσάκι, τὰ δόκιον κατὰ τὴ φαινόμενον ἐκεῖνον ἐκεῖνον καὶ δὲν λεπιεῖεε ποιέ. Ἢ φοῦσα τὴς μᾶλλον κοινὴ καὶ ἀκοιμῆς. ἢ δὲ ἐανέτεν γιομμένη τετρανεκνάκατα, ἡμιφορεῖ νὰ φορεῖ ἢ μὲ ἐόνν ἢ χωρὶς ζόνην ἀναλόγως τῆς φιλοφοκίας τῆς νοεφὰς κατόχου τῆς. Ἐν ὅμως ἀπαραίτητον νὰ ἔχῃ τὰ φτένες, ἄφθονες τσάπες. Ἢ τσάπη εἶνε ἐκ τῶν ὠ/ ὀσκ ἄνευ ἐὰ ἢ τὴν κεθὲς ἠρέπει Ἀμερικανοποιέων. Ἢ φοῦσα τὴς κεφαλέτκι σκηῆθῆς μὲ δύο ἐξοτερικὰς τσέπες. Ὅσον ἀπὸ τὴν ζόνεεκνες, κρεῦ, κεὶ ἐλέχιστον δ-ρ ν, νὰ ἔχῃ τέσσαρες, ἀὸν ἑξῆμὰ καὶ δύο ἀφιστερά.

Τὴν στεφάνεκνον αὐτὴν ἠφφίνεν ἐστιπιόβνει ἕνα στρογγύλον μέλλον κεκαλέκι, τὸ ὁποῖον μὲ κορφὶ τὸ ἐνοῦκα μὲς ἐχόμενον ἢ κοῦ, ἀλλὰ πάντως ἠρέμα νὰ ἔχει ἄλτο ἐυθμοῦ κατὰ τρόπον τοιοῦτον ὥστε νὰ... μὴ ἐηγαλίνῃ κοβόλον ἐὲ πάνω κοῦτο φορεῖ. Κοὶ last butnot least ἔρχοντ τὸ γοῦνοι. Πρόκειται ἐδὲ μικρεῖ πρὸ λοιπὸν ἀπὸ γούνα, τὸ ὁποῖον φτάνει ἐὲ ἔφφρεσμο ἐὲ τὸ κοριτσόκοιλα τοῦ Νέου Κόσμου. Κοβόλου κεφρέγνον νὰ γεννόνεκι μὲ αὐτό. Ἢ ἐνεκε ἐὲν τὸ ἀεοχεμεῖζονεοι ποτέ, ἀλλ' ὅμως ἐὲ τὴν Πλεῖοιν Κόσμον. Καὶ ἐνεκε νὰ τὰ φοροῦν γκ μὲ ἐὲ κολοκεῖαι.

Τὸ μόνον ἀέεον λόγον μέρος τοῦ ἐαεεκμοῦ τοῦ εἶνε ἡ ἐπόδησις.

Τὰ γοῦκκεκε ἐαν εἶνε πφέγκατι ἀνεκδίμνεκι. Ἔκκε ἕνον κεφέρεκνεοι ἐκ Ν. Ὑόρκης. Ἀεστεῦμε ἐὲν ἔμ ο ει κε εἰς νὰ εἰπῇ τὶ ἔέτον διὰ τὸ ἐμκεκ ὑιδίκε τῆς μόδας, μὲ τὰ ὁποῖα ἐιαβίγνεκι τὰ τέσκκρκ πόκκνα τῶν νεκρῶν Ἀμερικανῶν.

Ἔκκε τὸ γοκκεὶ ἐλκοῦ ἀόνκε τζόμκε κε Ἰα Chardin, χρος εἰς τὸ ὁποῖο δὲν ἠπορεῖτε νὰ διακρίνετε τὴν γυρκοιὰ τῶν ἐγγενῶν ἀπὸ τὴν γυρκοὶν κεφαλῆμον.

Μὲ κὴν ἀγὴν ἐφεκλομοῦν ἐξέρτεκν τὸ κεφτεεδόκκε τῆς Ἀμερικῆς ἐκεφεκτόνν κάθε κεδοκεῖφ κκεκὶ τοῦ ἡμερομίσθου μας. Ὅκκε ἕέκκατε, κένδυνε συγγοκάς τκν πόδς τὰς Ἀγγλίδες δὲν ὑπάρχει κεδόκκν χάρις εἰς τὴν κοκκίδα ἠπορεῖτε νὰ τὸς ἐνεκνεφρεῖτε ἐκκ μκκφὶ. Κοὶ ἢ κεγκάτη ὅμως νὰ τὴν ὑπῆρχε, κάκν ἀν εἶε ἐκφεῖ δὲν ἢ ἀμίλα τκν. Ὀμόνον τὴν Ἀμερικανίκν, ἢ ὁποία, ὡς γνωστὸν, ἔκκε ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν κατὰ τὴν ἀνοιοφόρεσν ἔρκνον πρ φῶν. Ἔκν ὁ Χεῦμπέρτ τοῦ Κιρκνκεῖφ ὁμίλει τὴν Ἀγγλικὴν, ὁὰ ἀπκρίνεκι ὅτκ τὴν λομκκὸν Ἀμερικανικὴν τοῦ κρεκκφοῦ. Ἢ Ἀγγλίς ἐὲν ἔκκε δὲν εἶνε ἡ γκκκεκέρα γκόκκκ τοῦ κόκκκν, ἀλλ' ὅκκκε ἐὲν τὸ Ἀγκλοι κε ἢ τὴν ἀγκκὸν ὀὰ ἀεοθόνκεκε.

Ἢ Ἀμερικανικὴ ἐὲν ἐκκκκκὶ κανενὸς εἴδους σεβεκμὸν ἐὰ τὰς κοινωνικὰς διεβιόκκεκς τῶν Ἀγγλων. Ὅκκν τὴς συεεήκκν κανὲ-ὰ μκρκήκκν ἢ λόρδκν, ἐὲν συγκινεῖται κε ἢ Ἀγγλὶ ἀγκκνοῦνεκι. — ἀλλὰ τὸν παρκρκζέκκι μὲ τὰ βίδμα ὁ ἀὲν νὰ ἠρκεβεῖ ἀγκκνοῦνκν.

Ἐκὶ κλόον ἀμα ἐὲν ἀπάεκκν νὰ γίνκκι ἐιεκτὴ κκντοῦ μκρὲ τκν Ἀκκκκκκν τοῦ Βοῦκγκμα ἐβρκμκμένκν. ὅκκν ὁ Βκκιλὰ; ἀόγεκκ τὰς ἐιεκκκμένκς μόνον ἔκνκς, τῷ συεκτόεκι τὰν πρεβεῖτὰν κκ κ.

Ἐκὶ κκκκκὶ ἡ Ἀμερικανιεῖκόκκε ὀβὲκ νὰ ἀνκλκμῇ ἐὰ τὸ κλκρκόν «κὶ κἐὰς λόγον κἐκκκ αὐτοῦ εἰ Βκκιλὲς, ἐκκμένκ νὰ τὴς τὸν κεκρκόν τῆκκν. Ὅκκς Ἕκκρ κέκκκς Ἀγγλὸς μεθνγόφκς, ἡμκρκφὶ ἀκκτὴρ τὴς νὰ εἶνε κκκκκκκκκ ἡ γκκκὶ τὴς νὰ ἤτο αὐγκυλοῦ. Δὲν τὸ θκκρεῖ σρβερὸν κόλκμκ.

— Τὶ τὰ θέλετε τὰ λόγκκ, ἀπκντᾷ εἰς τὸν κεεκβεκνὴν ἐὰ τὸ κλκρκόν ὁ ἀὸεὶς ἀνκπόεκκκ τοιοῦτον εἶδκς ἀνθρώπκν; Ἢ γκκγκὶ μκν ἀιέδκν κ κρὸὰ πολλοὶ καὶ τὴν κεκέρα μκν δὲν ἐὰ τὴν Ἀβὰ ἐ Βκκιλὲς. Ἐκκνὰ μόνον ὀὰ ἰδῇ. Κέκνε κκν λοικὸν τὴν γκόκν νὰ τοῦ ἀλκῆτε γρήγκρκ νὰ μοῦ κεεῖῃ κμκν κρόκκκκν.

Καὶ τὸ κκρὰὰ ἐὲν, εἶνε ὅτι ὀὰ ἔκκι τὸ πλέκκν κεεοβῆάνεκ νὰ ἀὰβῃ τὴν κρόκκκκν κρὸς κεγκὴν ὄκκκρκν τὴν Ἀγγλίὰν

Ὁ Βκκιλὲς τὴς Σκξανίας—κεεκκμένκ μεγκλεῖκ—ἔκκε τελκκκκκὶ, φκίνκεκι, νὰ ἐγκῇ ὀιλὲς τκκκ ἀνκκρκκκὶς, ὅκκν τοῦ ἐγκῇὴ ὁὰ ἐκκκκκκὶ ἐὲ ὀιὰὰ κκν τὴν ὀολκκκκὶ τὴς ἀὰὰὰ κκν τὴν κρόκκκκν ἐὲ ἀὰὰ ἀκκκκκὶ ἐὲ ὀι